

บทคัดย่อ

การประเมินโครงการไข่ไก่เพื่ออาหารกลางวันของบริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)

ณณวรรณ ภูมามานันตพัฒน์

สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต (2554)

อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.จิระศักดิ์ สารรัตน์

การประเมินโครงการไข่ไก่เพื่ออาหารกลางวันของบริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินโครงการไข่ไก่เพื่ออาหารกลางวันของบริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครอง 106 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบประเมิน และวิเคราะห์สถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ ผลจากการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารและครู เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และมีตำแหน่งเป็นครูมากที่สุด มีประสบการณ์ทำงาน 11 – 15 ปี ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี สำหรับนักเรียนเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ส่วนใหญ่ศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำหรับผู้ปกครองเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่เป็นผู้ปกครองระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2. การประเมินโครงการไข่ไก่เพื่ออาหารกลางวันของบริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) พบว่า 2.1) ด้านบริบทโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยละเอียด พบว่า วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ โครงการมีความสอดคล้องกับปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และโครงการมีความสอดคล้องกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน ตามลำดับ 2.2) ด้านปัจจัยเบื้องต้นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยละเอียด พบว่า โรงเรียนเลี้ยงไก่มีพื้นที่สัดส่วนที่เหมาะสมกับจำนวนไก่จำนวน 160 ตัว แม้ครัวมีจำนวนเพียงพอ และเครื่องครัวสำหรับประกอบอาหาร เช่น กระทะ หม้อ ตะหลิว เตา มีเพียงพอ อยู่ในระดับมากที่สุดเท่ากัน 2.3) ด้านกระบวนการโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาโดยละเอียด พบว่า นักเรียนเก็บไข่ไก่ทุกวันอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ นักเรียนให้อาหารแม่พันธุ์ไก่อย่างสม่ำเสมอ และครูผู้รับผิดชอบโครงการติดตามโครงการอย่างสม่ำเสมอเพียงพอ ตามลำดับ 2.4) ด้านผลผลิตโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาโดยละเอียดพบว่า นักเรียนได้รับความรู้เรื่องการเกษตร การเลี้ยงสัตว์ และผลผลิตไข่ไก่มีคุณภาพช่วยเสริมคุณค่าทางโภชนาการครบ 5 หมู่ อยู่ในระดับมากที่สุดเท่ากัน และรองลงมา คือ โรงเรียนสามารถนำรายได้จากโครงการมาหมุนเวียนในการเลี้ยงไก่รุ่นต่อไป ตามลำดับ 2.5) ด้านผลกระทบโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาโดยละเอียดพบว่า โรงเรียนสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายอาหารกลางวันของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ นักเรียนให้ความสนใจในวิชาเกษตร เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และนักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้นจากการได้รับสารอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย ตามลำดับ